

**MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET**

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana
☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 032-26/2008-6

Datum: 12.2.2008

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS PO ZVOČNEM ZAPISU, 10. IZREDNE SEJE
MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,**

**ki je potekala v ponedeljek, 04. 02. 2008, s pričetkom po končani 13. seji MS MOL, v
Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.**

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

... mestne svetnice, mestni svetniki. Pričenjamo z 10. Izredno sejo Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Na seji je navzočih 30 mestnih svetnic in svetnikov. Odsotnost je opravičil gospod Kolar. Smo sklepčni. Lahko pričnemo z delom. Prejeli ste dnevni red s sklicem seje. O katerem ne razpravljamo. Ne glasujemo. In prehajamo na prvo točko.

AD 1.

**PREDLOG STRATEGIJE RAZVOJA ŠPORTA V MESTNI OBČINI LJUBLJANA
OD 2008 DO 2012**

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Potem ste prejeli še Poročilo pristojnega odbora za šport. Moram povedat, da je bila izpeljana tudi javna razprava. V polni zasedbi. Zainteresirane javnosti. Prosim gospoda Marka Kolenca. Novega, bodočega načelnika novega Oddelka za šport. Bodočega, če bomo sprejeli, da poda uvodno obrazložitev.

GOSPOD MARKO KOLENC

Hvala lepa. Dober večer vsem skupaj. Spoštovani župan. Spoštovane svetnice in mestni svetniki. Pred vami je v bistvu strategija športa za Mestno občino Ljubljana. V bistvu že tretjič v mestnem svetu, v zadnjih treh letih. In ta verzija, ki je pred vami, je začel nastajati nekje v jeseni leta 2006. Ko je njen nastanek prevzel Odbor za šport mestnega sveta. Pod predsedstvom dr. Marte Bon. Predlog strategije se je v bistvu ves ta čas, od jeseni 2006, pa do praktično konca leta 2007, pripravljala na nek način neformalno. V samem odboru. Z zainteresirano javnostjo tudi. In pa potem skozi neko ozko skupino, ki je v bistvu vse te predloge in pripombe s strani zainteresirane javnosti spravila tudi skupaj. In jih zavila v bistvu v dokument, ki ga imate danes na mizi. Sam predlog strategije je bil objavljen tudi na spletni strani. Več, kot en mesec je imela zainteresirana javnost na voljo, da je, si ga je ogledala. Dala nanj pripombe, predloge. In mestni svet oziroma Odbor za šport je to, o teh pripombah in o tem zadnjem predlogu, glasoval 28. januarja letošnje leto.

Na sam predlog je v bistvu prišlo več, kot 200 pripomb in predlogov, od katerih smo večino predlogov tudi upošteval in jih vstavili v strategijo. Ki vam jo v bistvu predstavljam v nadaljevanju.

Še prej bi pa v bistvu preletel neko oceno stanja, o tem, kakšen šport v Ljubljani je. Skozi seveda nekatere vidike, za katere smo pripravljavci menili, da so pomembni. In za katere so pripravljavci menili, da se lahko na njih opremo. In postavimo neke konkretne smernice in pa seveda tudi neke ukrepe. Vsi podatki v bistvu temeljijo na javno dostopnih podatkih. Informacijah, in pa tudi raziskavah. Objavljenih v različnih revijah. Strokovnih. Če pogledamo v bistvu, kakšna je struktura ponudnikov športnih storitev v Ljubljani. Skupaj je skoraj 1000 izvajalcev programov športa, ki na leto ustvari skoraj 75 milijonov €. V teh organizacijah je 500 zaposlenih. In največji delež v bistvu tukaj predstavljajo nacionalne panožne zveze. Za Mestno občino Ljubljana so seveda najbolj pomembna športna društva in njihove zveze. To mislim predvsem Športno zvezo Ljubljane, Olimpijo, Slovan, Ilirijo in tako naprej. In teh je v bistvu v Mestni občini Ljubljana 775. Ustvari pa nekaj več, kot 26 milijonov Evrov prihodkov. V teh organizacijah je zaposlenih 235. Poprečno število zaposlenih je 235 ljudi. Ti so bili pa v nekaj manj kot 80 organizacijah. Se pravi v 80 športnih društvih in zvezah zaposleni. Se pravi zelo majhen delež organizacij je, ki zaposluje, redno zaposluje delavce. Ena zelo pomembna značilnost ljubljanskega športa je ta, da je zelo velika množičnost. Prisotna zelo velika množičnost. Predvsem v programih športa, otrok in mladine. In pa tudi v programih odraslega športa. Po podatkih raziskav je v bistvu ta delež športno aktivnih, presega 50% prebivalcev. In po podatkih Evro barometra se v bistvu uvrščamo nad poprečje z drugimi evropskimi državami. To je v bistvu za šport zelo dobro. In seveda koristno. Po drugi strani pa lahko pač skozi naš vsakdan opazimo, da praktično vrhunski šport iz Ljubljane odhaja. Odhaja pač v druga okolja. In to vidimo v bistvu tudi na podlagi tega grafa, ki opozarja delež kategoriziranih športnikov. To je po kategorizaciji Olimpijskega komiteja Slovenije. Napram vsem kategoriziranim športnikom v Republiki Sloveniji. Ta delež se iz leta v leto zmanjšuje. Nekateri to povezujejo v bistvu tudi z dejstvom, ki je zapisan spodaj. Namreč to, da se gibalne sposobnosti otrok in mladih, konkretno v, na področju Ljubljane, zmanjšujejo. Oziroma slabšajo. V obdobju desetih let, se pravi od leta 90 do 2000, so v tej raziskavi, ki traja že od leta 1973, in jo Ministrstvo za šport vsako leto financira. Ugotovil namreč, da je Ljubljanska regija, da so se gibalne sposobnosti otrok iz, se pravi leta 90, se pravi iz drugega mesta, so padli otroci na 7 mesto. V primerjavi z ostalimi regijami. In to nekateri povezujejo v bistvu tudi z upadanjem vrhunškega športa v mestu.

No, kakšno je v bistvu stanje vrhunškega športa, se kaže tudi skozi ta pač prikaz. Kjer vidimo, da se v zadnjih letih delež oziroma številke udeležencev na olimpijskih igrah, s strani ljubljanskih športnikov, zmanjšuje. Eden izmed razlogov v bistvu za takšno stanje, je seveda tudi na nek način podhranjena mreža javnih športnih površin. Namenjeni, namenjenih tako kakovostnemu in vrhunskemu športu, kot športu za vse. Če pogledamo v bistvu še en vidik, to

je finančni vidi, lahko vidimo, da je za to infrastrukturo, Ljubljana prejela v bistvu, na prebivalca govorim, najmanj sredstev, v primerjavi z drugimi mestnimi občinami v Sloveniji. Govorim s strani državnega proračuna. Seveda posledično je tudi kvadratni meter na prebivalca najmanjši. V primerjavi z drugimi mestnimi občinami.

Če pogledamo kako Mestna občina Ljubljana v bistvu porablja svoj denar za šport, vidimo, da se uvršča nekje na sredino. Se pravi v neko poprečje mestnih občin. In, če mogoče potegnemo neko primerjavo s kulturo. Danes ste že govorili oziroma smo slišali že nekaj o kulturi, lahko rečemo, da je po športno rezultat za kulturo 3 : 1. Zakaj? V strukturi izdatkov iz proračuna slovenskih občin, vidimo, da tuki v bistvu dve tretjini, dve tretjine vseh izdatkov v tej strukturi gre za kulturo. Ena tretjina, mal več, pa za šport. O.k., ampak tuki v bistvu je pomembno tudi to, daje ta trend praktično nekje stagnira. Oziroma, ne grene gor ne dol. Če pogledamo v proračun Mestne občine Ljubljana, pa vidimo v bistvu, da se od leta 2002, vsako leto ta delež v bistvu zmanjšuje. Se pravi, znotraj proračuna, je struktura izdatkov, namenjenih za kulturo, vedno večja, v primerjavo, v primerjavi s športom.

Kar se športa tiče mogoče to seveda ne vpliva toliko. Zakaj? Zato, ker seveda v bistvu se šport več ali manj financira iz zasebnih izdatkov. Oziroma pretežno iz izdatkov prebivalcev. Pa seveda podjetij. Tukaj podjetja niso predstavljena. Ker smo pač potegnili eno primerjavo mednarodne raziskave. Med kulturo in športom. In vidimo v bistvu, da tuki izdatki prebivalcev za šport znašajo v tej strukturi 81%, pri kulturi pa 30%. Javni izdatki so pa v bistvu tuki na področju športa, tistih 19%. Na področju kulture pa 70%. To se pravi, kultura je v bistvu največji porabnik javnih financ. Šport pa ne.

Če pogledamo na stran prihodkov športnih društev in njihovih zvez, vidimo, da so ljubljanski prihod..., ljubljanska športna društva in prihodki teh športnih društev, do bruto domačega proizvoda padajo. Padajo pa seveda tudi v deležu, v tržnem deležu do drugih športnih društev v Sloveniji. To kaže v bistvu ta, ta modra krivulja. Iz 21%, se pravi v letu 2003, so padla za dobrih, na, na 18% v letu 2006. Po tržnem deležu. To je seveda posledica lahko rečemo tudi, v bistvu manjših, manjših sredstev, namenjenih iz proračuna. Iz proračuna za šport. Po drugi strani pa lahko tudi v učinkovitosti porabe teh sredstev. In ravno v bistvu s to strategijo, želimo, če govorimo o posledicah za proračun Mestne občine Ljubljana, v bistvu pospešit oziroma povečat izdatke za programe športa. In na nek način ohranit oziroma upočasniti. Pa ne bom govoril zdaj za nove investicije, ampak za opravljanje obstoječih, obstoječe infrastrukture. V bistvu upočasniti izdatke za, za objekte. Zakaj? Zato, ker v bistvu želimo s tem ukrepom vzpodbuditi razvoj programov. Razvoj novih storitev. Ki bodo v bistvu na tem trgu lahko ustvarila še več prihodkov s strani, tako prebivalcev, kot gospodarstva. In imela kasnej seveda manjši vpliv na porabo javnih sredstev iz proračuna.

Strateške smernice Ljubljane. Mestnega športa do leta 2012, smo strukturiral nekje v tri, v tri glavne stebre. En steber in to glavni, v bistvu predstavlja množični šport. Nek zlo smel cilj je, da vsak meščan v bistvu postane, postane povezan s športom. Ali tako, da je športno aktiven. Ali tako, da v bistvu spremlja šport preko medijev. Ali pa kot navijač, navdušenec, na tribunah. Športnega dogodka. Potem drug steber je vrhunski šport. In tretji steber seveda infrastruktura in pa športni prostor, brez katerega ne gre. No, na področju množičnega športa seveda želimo z večjimi izdatki za programe, v bistvu izboljšati kakovost in pa dostopnost teh programov. Predvsem bi to za programe športa otrok in pa mladine. Na področju vrhunskega športa si želimo seveda, da bo, da se bodo tisti trendi, ki so bili v upadanju prej, smo gledal. Se pravi ta trend vzdigniti. Se pravi, da bo več vrhunskih športnikov. In seveda posledično na teh velikih prireditvah dosegat vrhunske dosežke in s tem promovirati Ljubljano, tako v državi, kot v mednarodnem prostoru. Za seveda urbano in sodobno športno infrastrukturo pa seveda želimo v bistvu zagotoviti pogoje, da se bodo ti programi kakovostno izvajali. In, da bo s tem v bistvu Ljubljana pokazala svoj tisti pravi obraz, ki ga ima tudi na področju športa. V Sloveniji in tudi navzven v mednarodnem prostoru.

No, na področju tega množičnega športa, se pravi, še enkrat večina meščanov, da je povezanih s športom. Želimo v bistvu vzpodbuditi animacijske programe za povečanje članstva v športnih društvih. Ne samo športno aktivnih, ampak tudi tistih pasivnih, ki v bistvu so navdušenci športa, in ki hodijo na tekme, ki hodijo v bistvu na množične prireditve, kot navijači in s tem ustvarjajo v bistvu ta športni dogodek. Brez teh navijačev, in brez navdušencev, športa ni. Športniki v bistvu so sami lahko v dvorani in sami s sabo igrajo. In pa seveda poleg tega želimo vzpodbuditi otroke in pa seveda prek otrok tudi njihove starše, da se vključujejo v te športne programe.

Eden izmed zelo pomembnih ukrepov, seveda bo izboljšanje gibalnih sposobnosti otrok. To seveda se ne bo zgodilo čez noč. Za to so potrebna leta. Mogoče tudi, da se ne bo zgodilo do leta 2012. Ampak do takrat se lahko v bistvu ta trend obrne navzgor. In to želimo seveda narediti predvsem s tem, da vsakemu otroku damo možnost, da vsaj dve uri na teden brezplačno obiskuje športne programe. Seveda interesno. V programe, ki jih izvajajo športna društva in pa njihove zveze. Se pravi, partnerstvo s šolami in društvi. Želimo ponovno vzpostaviti in ga še bolj okrepiti, kot je. In pa seveda z znanjem, ki v državi Sloveniji obstaja, to so predvsem podatki, informacije, ki jih ima Ministrstvo za šolstvo in šport. To so športno vzgojni, podatki športno vzgojnega kartona. Te podatke uporabiti za to, da jih starši uporabijo, kot nek pripomoček, da v bistvu svoje otroke usmerijo v tisti pravi šport. In mu seveda s tem omogočijo kakovostno ukvarjanje s športom.

Klubi in pa zveze. Se pravi, pišemo v strategiji o, o – o teh skoraj pozabljenih blagovnih znamkah. To so predvsem Olimpija, Slovan, Ilirija. Ki so nekatere stare že več, kot petdeset let. Te blagovne znamke želimo ravno tako povezati s tem šolskim izobraževalnim sistemom, predvsem tako, da bodo v bistvu programi cenovno dostopni za otroke. Predvsem za tiste otroke seveda, ki izhajajo iz socialno ogroženih skupin. Da bodo imeli tudi ti seveda možnost obiskovati te programe in se vključevati v kakovostni in vrhunski šport. Nekatere raziskave v bistvu tudi nakazujejo to dejstvo, da ravno ti otroci, socialno ogroženih, v bistvu teh skupin, so v bistvu največji potencial za kakovostni in vrhunski rezultat športa.

Na področju množičnega športa želimo v bistvu to infrastrukturo, ki že je. Se pravi ta javna, odprta. Se pravi igrišča blizu naselij. Povezati v neke otoke športa za vse. In v bistvu otrokom, njihovim staršem, omogočiti, da ko pride domov, da skoči za pol ure na, na – na jogging. Na košarko, ali pa na recimo, ne vem, nogomet. In gre domov. In v bistvu nadaljuje potem svoj dan.

Povezati želimo in tudi bolj dejavno vključiti univerzitetno. Univerzo. Se pravi univerzitetne programe športa. Ki sedaj niso več obvezni. So seveda idealna priložnost tudi za klube ljubljanske oziroma športna društva, da svoje programe ponudijo tej populaciji. In v bistvu tej populaciji študentov omogočijo vključevanje v te programe. In seveda nabiranje te, vzpostavljanje, krepitev te mreže svojih navdušencev. Seveda želimo, da bi bila v vsakem letnem času organizirana velika množična športna prireditev. Ki bo seveda ne samo orientirana na mesto, pa na podrobno regijo... to širšo regijo, se pravi Slovenijo. Ampak tudi bolj dejavnost v mednarodni prostor. S tem seveda želimo, v povezavi s turizmom, pospešiti, pa razviti kakšne nove produkte. In v bistvu od tuki nek nov zagon doseči.

Na področju vrhunskih športnih dosežkov seveda, vrhunski šport je seveda, pa športniki so promotor športa, tako za mlade, kot za odrasle. Vlečejo seveda ljudi na, na igrišča. Polnijo tribune in v bistvu ustvarjajo to klimo. Na tem področju želimo seveda, da bi profesionalna moštva postala na nek način bolj profesionalna. Se organizirala v gospodarske družbe. In v bistvu ustvarjala športu program športa otrok in mladine, neko dodano vrednost. Se pravi vračala denar v te programe. Poseben poudarek bomo dali seveda mestnim športnim šolam za obetavne športnike. S tem, da bomo zagotovili pogoje, da bo več zaposlenih trenerjev v teh športnih šolah. Da bomo zagotovili vsaj enake pogoje, kot jih imajo na primer vzdrževalec na športnem objektu. In, da bo to število v bistvu raslo v tem obdobju hitreje, kot pa v bistvu do

sedaj. O.k., vzpostaviti želimo status športnika, predvsem zato v bistvu, da ne bodo športniki na vrhuncu kariere zapuščali šport, ampak, da bodo v bistvu imeli socialno varnost, zdravstveno varstvo. Te v bistvu statusne pravice tudi dovolj izkoristit, s statusnimi pravicami, ki jih na državni ravni zagotavlja tako država, Olimpijski komite in Fundacija za šport. In pa seveda organizirati več mednarodnih športnih dogodkov, ki bodo polnili športne objekte. In pa v bistvu tudi v povezavi s turizmom, ustvarjali nov prihodek tudi v sam proračun Mestne občine Ljubljana, ne?

Kar se tiče urbanega športnega prostora, se pravi v času gradnje Stožic, Športnega parka Stožic, se želimo skupaj v partnerstvu z društvi razdeliti programe in jih spraviti na to raven, da bodo v bistvu ta, ti objekti polni. Govoril sem že o mestnih športnih oziroma otokih športa za vse. In o mestnih športnih parkih. Ti projekti, ki so že v teku. Se morajo seveda nadaljevati. In ti parki, kot so Tivoli, Bežigrad, Svoboda. V bistvu res ostati tisto jedro, srce športa. Poleg seveda Stožic, za mesto Ljubljana.

Pri samem upravljanju mreže javnih športnih objektov želimo seveda tudi v bistvu pripraviti neke politike, ki bodo zagotavljale prednost programom, tistim športnim panogam, ki jih bomo izbrali seveda in tudi dali na seznam prednostnih športov. Še posebej pa bistvenim programom športa otrok in mladih. Želimo seveda posodobiti tudi organiziranost in poslovanje športnih društev. Da v bistvu postanejo sodobne športne organizacije. S sodobnimi poslovnimi modeli. Predvsem v bistvu z usposabljanjem strokovnih kadrov. In pa volonterjev. Tako tistih, ki delajo na področju poslovanja. Kot tistih, ki delajo v bistvu kot trenerji v športnih šolah oziroma z otroci.

Seveda za vse to bo potrebna podpora na ravni mestne uprave. Zato želimo seveda vzpostaviti oddelke za šport, ki bo v bistvu vse te potencialne, ki so v športu in pa tudi v mestu, med sabo povezoval in ustvarjal večje sinergije za to, da bo v bistvu šport dobil nov zagon. In, da bo seveda te cilje in pa te smernice, ki smo si jih zadali, uresničil.

Kar se tiče Agencije za šport in pa Zavoda Tivoli, plus seveda oddelka za šport. No, novega. Želimo seveda, da se te izvajalske naloge Agencije za šport, prenesejo v bistvu na društva. In, da v bistvu agencija upravlja funkcijo tukaj podpirne dejavnosti, društva pa praktično izvajalstvo. Izvajalske naloge. Se pravi, da se društva prek teh programov približajo otrokom tudi v samem izobraževalnem sistemu.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Marko, čas je. Treba je zaključiti.

GOSPOD MARKO KOLENC

Ja, hvala. Če na kratko zaključim. Vse skupi smo zavili v pet vsebinskih področij. Pripravili 29 ukrepov. In v bistvu to povezal, v bistvu upamo, da seveda nam bo to uspelo s štirinajstimi nosilci oziroma skupinami nosilcev, do leta 2012, seveda realizirati. Vse se gre za Ljubljano, ki bo postala do leta 2012 Mesto športa. Hala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa.

-----p l o s k a n j e i z d v o r a n e

Hvala lepa tudi za aplavz. Prosim gospo Marto Bon, da poda stališče odbora.

GOSPA DR. MARTA BON

Odbor je pravzaprav dost aktivno sodeloval pri pripravi te strategije. Se je pač zavestno odločil, da bo tako naredil. Jo je večkrat obravnaval. Mislim, da trikrat. Tud na javni obravnavi. Tako, da seveda je odbor strategijo soglasno podprl.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospa Maša Kociper? Odpiram razpravo. Izvolite. Izvolite gospod Polanjanar.

GOSPOD IGNAC POLAJNAR

Hvala lepa. To sicer, nisem zaploskal gospodu Marku Kolencu. Vselej pa, to, kar je predstavljal, kaže prvič na to, da on stvar obvlada. Drugič pa, da v Ljubljani je neka volja, da se v zvezi s športom stvari premaknejo. Jaz seveda ne dvomim, da je volja tu velika. Da tudi zagnanost bo. Imam pa seveda nekatere pomisleke, ki so morda bolj nestrokovni. Pa tudi ne samo športna, ampak recimo tudi usmerjeni v to, kako gledamo na šport, ne? V tem programu notr oziroma v tej strategiji, je omenjen novi center na Ježici. Ki se mu daje zelo velik poudarek. Jaz bom seveda vesel, če bo do tega centra čim prej prišlo. Ne bi pa bilo dobro, da bi rekli, da je ta center tako pomemben, da je srce športa v Ljubljani. Jaz mislim, da mora srce športa v Ljubljani, mora ostati – klubi, društva in pa tudi zveze. Ker, če te zgubimo, ali če te zmanjšamo, to teži, potem smo zgubili življenje, smo zgubili športne programe v Ljubljani. Pa če naredimo deset najmodernejših dvoran, stadionov in tako naprej. A ne? Tako, da tule opozarjam, da ne bi ubrali napačne poti. Namreč, vedno je nevarno, da uberemo to napačno pot. Eden od ubiranja napačne poti, rezultat tega je to, o čemer se tud v strategiji veliko piše. To vprašanje umiranja velikih klubov v Ljubljani. Ne? Zakaj umirajo? Ali so umrli? Preprosto zato, ker je bilo preveč nepravil, ali pa škodljivih botrov pri sanaciji teh klubov, ali pri njihovem ponovnem rojevanju, rojstvu in vzpon. In namesto, da bi se to zgodilo, imamo danes pogorišča. Tudi tam, kjer mislimo, da stvari delujejo, da je nek razvoj, v bistvu v ozadju je veliko gnilega. In jaz bi predvsem želel, da ta športna društva in klube in pa seveda tudi zveze prevzamejo ljudje, ki šport razumejo. Ne pa, ki najprej razumejo posel. Ali pa... se opravičujem.... Ali pa, ki v športu najprej vidijo politiko. Jaz mislim, da je šport tako občutljivo področje, da politika je zgolj poklicana, da ustvarja pogoje. Tisti, ki imajo pa denar, pa lahko vlagajo, ampak naj omogočijo tisti, ki se na stvari spoznajo, imeli glavno besedo. Ne pa, dajo bodo imeli, glavno besedo tisti, ki bodo prišli z večjo denarnico. In ta nevarnost v Ljubljani obstaja.

Gospod župan mi odkimava. Če nimam prav, bom zelo vesel, mu bom zaploskal, ko se bo izkazalo, da ni tako. V tej strategiji moram pa nekaj pohvaliti, če zdele ne bo obstal na pol poti. Zdaj...jaz sem gospoda Kolenca dobro poslušal. Tam, na, ko je pa kazal na displayu tega ni bilo in tudi on ni rekel, je pa tu zapisano. Namreč, dogaja se, da imamo zdaj prvič zapisano, katere bodo prednostne športne panoge v Ljubljani. Pri tem so omenjene tako ekipni športi, kot tudi individualni športi. To je zelo pogumna poteza. Jaz jo pozdravljam. Tudi, če je morda malo, kot rečemo temu, da je kdo brnil v temo. Bolje je, da je brnil v temo, kot da nimamo nič. Ker tule bi povedal pa tole, ne? Problem slovenskega športa je, a ne? Tako, kot vsak Slovenec hoče imeti svoj zelnik, svoj vrt, svojo cesto in tako naprej. Tako vsak Slovenec hoče imeti svojo športno panogo. In vse so najpomembnejše. Od tiste kako mečeš trnek v morje, pa do tiste recimo – smučanja ali pa alpinizma. In tu se zmeri najdemo po tem vprašanju, kaj pa

je res pomembno, ne? In, če bo to veljalo, kar zdaj v tej strategiji piše, bo to dobro. Tudi, če še kakšna panoga odpade, ali če se še kakšna nova pojavi. Zakaj bo to dobro? Ker navsezadnje, tu je bilo pa to povedano, a ne? Ko bo, bomo kategorizirali panoge, bo to eno od izhodišč. Vse panoge pač na tem slovenskem svetu, kjer smo vsi športniki, a ne? In se vsi na šport spoznamo, ne morejo imeti enake teže. In niso enako pomembne. Nekaj časa, to je pa zdaj drugo vprašanje, te panoge ta hip, ki so tu našteje, morda so pomembne za Ljubljano. Tudi imajo morda pogoje, da cvetijo. A ne? Ni pa nujno, da bo tako vse večne čase. Okoliščine se spreminjajo in lahko se zgodi, da bojo v nekaj letih ugotovili, da katera od teh panog v Ljubljani nima možnosti za razvoj, niti ne za življenje. Da bo pa uspela kakšna druga. No, to je drugo vprašanje.

Potem tretje vprašanje, ki se nanaša na te zveze in klube, ki so bili tu omenjeni. Spet se vračamo po mojem k začetku, ne? Ali bo Ljubljana, mestna oblast, pa navsezadnje tudi mi. Jaz mislim, da smo tudi mestni svetniki poklicani, a ne? Ali bomo znali v Ljubljani ustvariti ozračje, da bodo ta društva, klubi in pa zveze, začutila, da je mestna politika v podporo. Ne da jim odreja življenje in uravnava smer, ampak ali jim je v oporo. Včasih se zdi, a ne? Da so ti klubi, društva in zveze, marsikomu strašno všeč takrat, ko se morajo v kaj vtakniti. Potem pa stvar ne doseže nekega cilja, pa se umakne. In se zgodi samo to, da pridemo potem do težav v teh zvezah, klubih, društvih in tako naprej. Ne zgodi se pa tisto, kar vsi skupaj pričakujemo, da bi ta društva, zvezi in klubi, a ne? Zares živeli, a ne? Če se bo zgodilo, da bodo ta društva tako pomembna, da bodo neke vrste promocija ljubljanskega športa s svojimi imeni, s svojo blagovno znamko in tako naprej, hvala bogu. Najbolj nevarno pa bi bilo, da bi bilo, da bi to blagovno znamko spet vzel en boter, z veliko denarnico. Bi rekel, zdaj je pa ta blagovna znamka moja. To mora ostati v lasti civilne družbe. In tule, to vprašanje notri se na nek način razdeli, ne? Kaj so tisti klubi ali društva, ki jih bomo nekoč imenovali firme? Kaj pa so klubi in društva, ki bodo ostali v civilni sferi.

Pogrešam pa nečesa. Zdaj, v teh dneh se veliko govori tudi o Sloveniji, o športu, o zdravju. Morda bi morali več razmišljati o tem, a ne? Zlasti pa Ljubljana. Da je treba povezati ta dva elementa. Šport in zdravje. Tule, kot veste tisti, ki ste bolj v stroki, veste, da obstaja stalni spor med zdravstveno in športno sfero, a ne? Zdravstveni delavci pravijo, gibanje je zdravje. Športniki pravijo šport je zdravje, a ne? Tako, da te stvari bo treba tudi tule, v Ljubljani, po moje še močno gojit. In pa ne, da bi šli zdaj drug proti drugemu. Ampak, da bomo šli skupaj, ne? In zato sem po svoje vesel, da tukaj se država omenja. Ne kot tisti, ki bo razsojal kaj je prav in kaj je narobe. Ampak kot tisti, ki bo tudi pomagal. Navsezadnje tudi pri kategorizaciji. In, ko smo že pri kategorizaciji. Manjka tule en pomemben del civilne družbe, to je po moje Olimpijski komite Slovenije. Ne zato, ker je tako nad vsem, da ga je treba že zato vključiti. Ampak zato, ker ga za to tudi plačujemo, da tudi tukaj naredi...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Športna zveza Ljubljane.

GOSPOD IGNAC POLAJNAR

Da ga uporabimo. Če ga že imamo, a ne? Jaz pravim zmeraj, kogar plačujemo, tisti naj tudi kaj naredi. A ne? Ker drugač ga, se bo pokazalo, da ga ne rabimo, ne? Tako, toliko o tem. Kar se pa tiče velikih mednarodnih športnih prireditev, bi pa jaz predlagal tole. Ljubljana naj se ta hip, bolj, kot na velike mednarodne športne prireditve vrhunskega športa, osredotoči na to, kar ta hip že dela. In to dokaj uspešno. To so velike mednarodne rekreativne športne prireditve. Tule, če bomo tu še bolj utrdili v Ljubljancih to zavest, da je to del Ljubljane. Potem mislim, da smo na dobri poti, da se Ljubljana res promovira, kot mesto športa. Tistega športa,

ki zajame čim več ljudi. Zato se mejčkn bojim, tudi Marko Kolenc je malo to smer nakazoval, a ne? Da bi rekli, v Ljubljani bo športa veliko takrat, ko bo veliko ljudi hodilo na športne prireditve. Ne. V Ljubljani bo veliko športa takrat, kadar se bo veliko ljudi ukvarjalo s športom. Tudi, če bojo samo čez plot skakal. Ampak ne čez tisti... čez leseni plot. Da ne bo kdo narobe razumel....

.....smeh iz dvorane.....

Glejte... Če ima Ljubljana teh nekaj prireditev, mi je všeč ta teza, ne? Da je treba za vsako leto neki, imeti eno veliko športno rekreativno prireditev. Ob tem pogrešam in tudi v tej, noter v strategiji tega ni, a ne? Pogrešam namreč sodelovanje še nekaterih inštitucij, ki so v Ljubljani poklicane, da pomagajo tem velikim mednarodnim športnim prireditvam. Prva od teh je Ljubljanska turistična organizacija. Ta ne more spat, a ne? In je prva poklicana, da poskrbi s tistim, kar lahko, da te mednarodne športne prireditve, a ne? Zares postanejo to, da niso vabljive samo za Slovence, ki to tu sem pridejo, ampak tudi za tujce, a ne? No, toliko o tem...

Urbani športni prostor. Samo še ta in nekaj časa nisem bil čisto prepričan, če vem, kaj hočemo vsi skupaj povedat, a ne? Zdaj mislim, da približno vem, a ne? Ukvarjajmo se s športom v Ljubljani. Zagotovimo ta urbani športni prostor, pa če bomo imeli eno super nobel dvorano in atletski, pa recimo nogometni stadion. Ali pa nobene. Bomo pa imeli prostor, da se bodo ljudje s športom ukvarjali. To je zame urbani športni prostor. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Zares izčrpno gledanje na ta šport. Jaz bom na koncu probal odgovoriti, ker te dileme smo imeli in mislim, da so lepo rešene. Tako, da boste pol zadovoljen tudi s tem odgovorom. Sem prepričan. Gospod Kunič. Sej sem prav videl?

GOSPOD DR. JOŽEF KUNIČ

Prav. Hala za besedo. Jaz bi najprej pohvalil ta material. In se mi zdi zelo dober. Imam zgolj eno majhno pripombo, ki pa je seveda ne bom rekel prvič. Seveda gre za strategijo razvoja športa v Mestni občini Ljubljana. Tako tukaj piše. In naj ne bi šlo za strategijo športa Ljubljančanov. Namreč, mnogi Ljubljančani gojijo šport, ki se ne dogaja v Ljubljani. In zato pogrešam tisti šport, kjer pa smo špica. To je alpinizem. Slovenci smo špica v alpinizmu. In nikjer ni omenjen. Jaz se z alpinizmom ne ukvarjam, ampak zdi se mi, da mora mesto, kot prestolnica, dat na tisti šport, kar je pa tista država tudi močna. Mislim, da mora bit ena korelacija. Vem, da ne gre za nobene objekte. Ampak, v Ljubljani delujejo te zveze in so zelo aktivne in tudi izjemno uspešne, zato predlagam, da se to nekaj ustavi, med prednostne panoge, ki pa finančno pravzaprav ne obremenjujejo mesta. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospa Vesel Valentinčič.

GOSPA META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa. Torej, najprej bi rekla tole, da se mi zdi ta dokument, ta strategija res en boljših dokumentov, ki smo jih dobili na klopi. V tem mestnem svetu morda lahko tudi še reče to za kakšen mandat nazaj, in je seveda prav fajn brat tak material s področja, ki je marsikomu zelo blizu. Tudi meni.

Zdaj, ta strategija seveda bo zahtevala, ali pa zahteva za seboj določene izvedbene akte. Tam bodo stvari bolj konkretizirane. In tam verjetno se bo dalo popraviti, ali pa drugače opredeliti kakšno opredelitev iz te strategije, ki morda ni najbolj posrečena, ampak vsaj za moj vtis je teh bolj malo. Jaz bom zlo na hitro, glede na to, da je pozna ura, samo preletela skozi strategijo po določenih segmentih in samo neke svoje misli povedala. Vem, da ne pridejo v poštev za to, da bi kar koli zdaj spreminjal. Ampak ob sprejemanju izvedbenih aktov, pa morda kakšna misel ni, ni odveč povedana.

Torej, nekaj, kar me je presenetilo pri uvodu je, da je največ pripomb na to strategijo bilo v smislu preveč hitite, stvar je treba bolj počasi, bolj premišljeno. Zdaj jaz sicer sem bolj pristaš tega, da se naredi in da se izpelje. Se mi pa zdi, da smo tu morda v neki težavi, v temle mestnem svetu, če mejčkn še pogledam na ostale strategije. Moje mnenje je, da bi bilo lažje, bolje in po svoje tudi kvalitetnejši dokumenti bi lahko bili sprejeti, če bi šli tu v dvofazni postopek. To seveda zahteva spremembo statuta. Ampak zdi se mi, da ne bi imel nekaterih težav, ki smo jih že imeli, ali pa, ki jih bomo še imeli. Ker eno je osnutek, drugo je pa potem akt, ki je tak kot je. Ampak vendar, ta je po mojem zelo dober. In sem prav vesela, da je.

Pri oceni stanja, se mi zdi sicer ocena mejčkn črnogleda. Pa ni vse tako slabo. Predvsem na področju športa za vse, ali pa športa otrok in mladine, je kar nekaj narejenega. Seveda pa bije v oči podatek o tem, da koliko damo denarja za šport na prebivalca, in zato mi je toliko ljubše, da je v materialu že razpredelnica, da točno pokaže, dost natančno, kako bodo sredstva za šport namenjena iz tega našega proračuna, do leta 2012. To se mi zdi smiselno. Ta strategija ima cilje, ima roke in ima celo finance. In se mi zdi to odlično, kljub temu, da seveda je zdajšnje stanje na področju financiranja slabo.

Pri strateških smernicah govorimo o športu otrok, mladine, odraslih in invalidov. Jaz tu dajem v razmislek tudi generacijo starejših. Mi vemo, da se prebivalstvo Ljubljane tudi stara. In, da so starejši aktivnejši v precej kasnejšo dobo, kot kdaj prej. Niso pa to samo odrasli. To so starejši. V razmislek. Ali ne bi neko posebno kategorijo, ali pa posebnih programov vpeljeval tudi za starejše. Na področju športa tekmovalnega imamo recimo veterane. To je prav, ampak v tem športu za vse, v rekreaciji, pa morda bi kazalo razmisliti o tem.

Kar se tiče vrhunškega športa je bilo povedano, napisano vse. Meni se edino zdi, da so zelo pomembne statusne pravice vrhunskih športnikov in še posebej, res še posebej zdravstveno varstvo le teh. Zato se mi zdi, da je bilo leta in leta nazaj, petnajst, dvajset let, poskrbljeno mnogo bolje, kot je zdaj. Tudi se mi zdi, da pa res šepamo. Saj se mi zdi izjemne, pa ne samo vrhunskih športnikov, tudi tistih, ki šele na to pot vstopajo. To so tudi otroci. In se mi zdi, da ti pa res zahtevajo posebno zdravstveno varstvo in da bi tu moral narest kaj več, kot definirat problem oziroma ga opisat kje je.

Organiziranost športa. Že gospod Polanjar je govoril o tem. Seveda potrebujemo moderne, sodobne organiziranosti športa. Tu vidim celo distinkcijo med športnim društvom in profesionalnim klubom. Omenjena je seveda podjetniška miselnost. Gospodarske družbe. In to se mi zdi, da bo pa treba v izvedbenih aktih res zelo natančno opredeliti. Ne more bit ne za vse športne panoge, ne za vse kategorije, vse enako. Mislim, da bo tu treba pa res z rahločutnostjo doreč sistem, ki bo omogočal oboje. Tako profesionalni šport, visoko kvaliteten vrhunski šport, kot tudi šport, ki vsega tega profesionalnega pogona verjetno nikoli ne bo mogel ne imet, ne financirat. Tudi zato, ker niso vse panoge enako tržno zanimive.

Bolj tako, za zraven, med načeli športne politike. Je neka alineja, ki trdi, da brez razvitega športnega navijaštva, si je težko zamisliti mestni utrip sodobnega mesta. Torej, to je pa men mejčkn bolj tuje. Zame, morda gledam narobe, je navijaštvo tudi to, da v neke Domžale,

preden pridejo navijači, pridejo kordoni policajev. Da zna biti to seveda po drugi strani tud vzgajanje nekih ekcesnih obnašanj, ki so marsikje prav v tej sferi. Tako, da to, lahko je to utrip športnega mesta. Ampak, utrip mojega mesta Ljubljane, pa upam, da to kljub vsemu ne bo. In se mi zdi, da to pa je zadeva, ki, ki je mogoče mal zlo korajžno napisana. Tuki notr.

Zelo dobro se mi zdi tudi v teh strateških smernicah, ko so ukrepi, ko so brezplačni programi za otroke in mladino, opredeljeni tako, da bodo imeli prednost pri koriščenju javnega prostora. Morda bi se to prednost lahko celo tudi tu v brezplačnost pretvorilo. Da bi res se lahko ti programi zelo široko, široko razmahnili.

Če grem naprej, ukrepi za zagotavljanje urbanega športnega prostora. Ukrep obnove športnih parkov. Jaz sem prepričana, da bi, ampak, to sem pa res prepričana, da če že govorimo, da je naša želja oziroma naš cilj, prostor, športni, urbani, po nekih standardih. Potem pa v tej strategiji res manjka navedba, da bomo imeli vsaj en olimpijski plavalni bazen pokrit. To se mi zdi, da pa res manjka. Že tako smo v izrednem pomanjkanju vodnih površin, športnih v Ljubljani. In v strategiji do 2012, pa mislim, da bi to pa moralo stati. In tega nisem našla. Sta omenjena sicer bazena Kodeljevo in Ilirija, zanimivo, Kolezija pa ne, ne? Jaz še vedno upam, da to stoji, kar stoji v proračunu. Da bomo Kolezijo vendarle usposobili. Ne more pa to bit, če je to tako, olimpijski bazen tak, kot jaz mislim, da bi ga Ljubljana tud zahtevala.

Potem je pa še ena bolj vprašanje oziroma vloge nosilcev pri uresničevanju strategije. Tam imamo opredeljene bolj dejavnosti, bolj posamezne športne sfere. Ampak, zanimivo, zelo jasno je pa opredeljena Fakulteta za šport, meritve in svetovanja. Zdaj, jaz vem, da to fakulteta za šport dela. Vem tudi, da so to plačljive storitve. In, da seveda, glede na to, da bo šlo za javne finance, verjetno ne more bit določen samo en izvajalec teh zadev. Zato se mi zdi, da tu seveda bo treba korigirat tako, da bo možna konkurenca. Ker pogledjte naprej, najprej imamo to Fakulteto za šport, kot opredeljeno tisto, ki bo delala meritve in svetovanja. In potem naprej pa zdravstvene ustanove. Tu pa jaz želim, da bi bilo namesto zdravstvene ustanove napisano, na primer, ne vem športna ambulanta, ali kaj takega.

In čisto za konec, tudi to je bolj vprašanje oziroma moje razmišljanje. Jaz sem v nekaterih dokumentih...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...videla, da včasih, včasih posebej obravnavajo problematiko ženskega športa. Sej pri nas imamo izjeme, kjer seveda je tudi ženski šport na izredno visoki ravni. Ampak, vendar me je strah, da je tako, kot sicer v svetu, pod nivojem moškega športa. Tudi v financiranju, tudi v pristopu sponzorjev. Zato mogoče je treba tudi kdaj kakšne posebne vzpodbujevalne ukrepe za to področje.

Naj končam s tem, da prav zares čestitam pripravljavcem tega dokumenta. Mislim, da je res dober. In upam, da bodo tud izvedbeni akti potem sledili tej kvaliteti. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Če ni drugih... gospod Istenič, izvolite.

GOSPOD GREGOR ISTENIČ

Ja, tudi jaz bi se pridružil obema razpravljavcema. Oziroma razpravljavki in pa razpravljavcu. Da bi pohvalil tale akt. Moram reč, da je kar en dober korak naprej narejen, od tistega, kar

smo do sedaj gledali v naših klopeh. Vendar imam pa par vprašanj oziroma par pomislekov, na katere bi pa želel, da mi se dodatno odgovori oziroma se predstavijo te stvari.

Zdaj, v tem aktu sem jaz zasledil, urbana infrastruktura in pa urban športni prostor. Zdaj, jaz bi prosil, kaj se pod to smatra? Pod to dikcijo, urbana, lahko smatram, kakor iz arhitekture, ne vem, zame je samo dovolj že, ne vem športni prostor in pa športna infrastruktura. Kaj se smatra pod to urbano? Zdaj, v sami strategiji jaz mogoče, malo sem pogrešal, malo več zakonske opredelitve, se opravičujem.... Neki sem hripav. Oceno okvirnega stanja, analizo, mogoče točno postavljene cilje, predvsem pa, kako bomo merili vse te učinke. Zdaj, strinjam se s tem, da moramo v strategiji vzpodbujati aktivno življenje oziroma spodbujati aktivni življenjski slog. Kot je že kolega prej povedal, preventivno, zaradi boljšega počutja in pa zaradi zdravja. In mislim, da je en tak meriljivec, ki ga lahko tudi uporabimo je to, da povečujemo udeležbo Ljubljancank in pa Ljubljancanov v športu in pa v rekreaciji. Zdaj, ena zadeva je ta, da športnike oziroma Ljubljancanke pa Ljubljancane, vabimo na vse te športne prireditve. Druga je pa ta, da poskrbimo za primerno izgradnjo športne infrastrukture.

Zdaj, jaz mogoče sem samo mal pogrešal gospod župan, da bi bilo malo bolj opisana kolesarska mreža. Potem mogoče sprehajalne poti. Predvsem sem pa pogrešal, dober, res, da letos ni snega. Lahko bi bile potem še tekaške steze in pa, kaj jaz vem, kot smo že prej rekli, pri preprostih športih, a ne? Smučarski poligon. Ja, gospod podžupan, ne bom vas razočaral, a ne?

Kar se tiče finančnega dela, bi bilo mogoče tudi dobro izpostaviti oziroma malo bolj dodelati vplive v ekonomiji. Sami vemo, da če razvijamo v športu določeno smer, se povečuje tudi zaposleni v športu, a ne? Investicije v šport in pa, če lahko rečemo tisto, profesionalni klubi, ki prinašajo in obračajo določen denar. Mislim, da to so pozitivni učinki, na katere bi tudi lahko dajal. Saj sami veste, da če določeno panogo razvijamo, za sabo potegnemo tudi druge učinke.

Nismo se dotaknili ene točke, ki mislim, da je tudi zelo pomembna, mogoče bi bilo treba za razmisliti o managementu v športu. Da se tudi to zadevo vzpodbuja. Da probamo to kadrovske sušo, ki jo imamo v športu sedaj, ali s trenerji potem na področju zdravstvene preventive. Strokovnjakov na področju prehrane, vsega tega, predvsem pa sposobnih managerjev, ki bi uspel, če lahko rečem, če sem dobro zasledil en močan poudarek v tem dokumentu, da preveč poudarjamo samo ta šport, kjer, profesionalni šport, ki ga hočemo vzpodbuditi. Namreč, to sem zasledil iz tega, ker je ocena stanja predvsem taka, da smo zelo na dnu, a ne? In jaz mislim, da nismo tok nič posebej, če pogledamo tisto številko, da 75 000 otrok vključenih v, in pa mladine, je vključenih v te programe, ki jih opravlja Agencija za šport Ljubljano. Mislim, da je to kar množična zadeva. Mislim, da Agencija za šport odlično opravlja svoje delo in tisti program, ki ga imajo, tudi v celoti opravljajo. To se pravi izvršujejo in izvajajo, tako, da jaz mislim, da vsaj ta točka stanja na področju otrok in pa mladine ni tako kritična. Rekreacija mislim, da je tudi boljša. Res je pa zelo ta zadeva kritična pa pri vrhunskem športu. Zdaj, nisem dobro razumel tisti dve uri, da imajo otroci tedensko brezplačno. Zdaj ne vem, slišal sem, da vsaj otroci v osnovni šoli, imajo dve šolski uri izbirni predmet šport. Ali se to smatra pod to zadevo, ali mislimo, da bomo še dve uri, kot gibalne urice, še sami tudi omogočili vsem učencem oziroma šoloobveznim otrokom, ki jih imamo. Namreč, zavedati se moramo, da smo te gibalne urice in te programe, ukinjali oziroma zmanjševali predvsem zaradi tega, ker so bili ti programi zelo dragi. A ne? In zdaj, nekaj bo treba na tem področju narediti. Mogoče tudi v okviru izbirnih predmetov v osnovnih šolah to zadevo združiti. Predvsem za tiste otroke, ki ste prej že omenili, da imajo motoriko mal oteženo.

Zdaj, jaz bi si zelo želel, da bi mogoče, poleg sam tistega vrhunškega športa, v sami strategiji oziroma potem v izvedbenih aktih, se mal bolj opredelil oziroma bolj dorekli to zadevo – rekreativna tekmovanja oziroma amaterske lige. Tega se za enkrat pri nam ne izvaja toliko oziroma jih ne vzpodbujamo v taki meri, namreč, ker vedeti moramo, da če določeni otroci so

v amaterskih oziroma rekreativnih ligah, da tekmujejo. Potem imamo lahko zelo možen razvit presejevalni sistem. In potem tiste vrhunske športnike, ki so, ki jih lahko v teh rekreativnih ligah dobimo, jih lahko potem potegnemo in ob primerni, bom rekel primernem šolanju, in vodenju, jih pripeljemo do tistih vrhunskih rezultatov.

Zdaj, strinjam se s tem, kar ste rekli, da moramo tudi vzpodbujati voluntarizem. Namreč, najbolj se jaz bojim tega trenda pri nas, da družbena oblika dejavnosti, kot voluntarizem, ni več vrednota. Namreč, saj veste, to jaz vedno poudarjam pri gasilcih, a ne? Moram reči, da me zlo boli srce pri tem, da voluntarizem je nekako v tej družbi, ki jo sedaj čutimo, nima več tiste ta prave veljave. A ne? Vse se gleda samo skozi denar. In dokler časa bomo gledali samo čez denar, bodo vsi ti voluntaristi tudi iz športa pobegnili. Saj veste, tista ura, delovna ura, ki jo nekdo zastoni naredi, je najbolj dragocena ura. Vsi pa vemo, da volonterji so bili pa predvsem starši otrok, ki so delovali v klubih. In jaz vzpodbujam to zadevo, gospod župan, da bomo voluntarizem, kot vrednoto tudi vzpodbujali.

Ja, par stvari s katerimi se pa ne strinjam. Gospod župan, jaz se ne morem strinjati s to zadevo, da bi Športni park Kodeljevo izključili iz javne mreže, ki jo imamo v Ljubljani in namenili za univerzitetni center. Zdaj, to sem jaz zasledil v tej, gradivu. Sami vemo, da je Športni park Kodeljevo en velik park, društva, ki so tam so renomirana. In, če ga bomo dali univerzitetnemu športnemu centru, univerziteti športa, pomeni posledično to, da je to tudi prenos lastnine na državo. In s tem se ne morem strinjati. Pri tem bi predlagal, da se najde mogoče en drug objekt.

Zdaj, ker že govorimo o tem komercialnem vidiku in če smo že meli zelo tako pestro razpravo tudi pri vrtcih, moram reči, da bi predlagal, da se malo bolje pogleda tudi financiranje študentskega športa. Namreč, če bomo financirali študentski šport, bomo tudi prevzel obveznosti države tudi iz proračuna davkoplačevalcev. In bomo pač Ljubljanci financirali, če lahko temu rečem, tudi študente iz drugih občin. Strinjam se, da ima določeno financiranje študentskega športa, določene prednosti. Ker potem tudi ti športniki lahko ostanejo v Ljubljani. Vendar smo se že prej pogovarjali. Mislim, da je potrebno pogledati, v koliki meri bomo breme tega prevzeli na pleča Ljubljančank in pa Ljubljančanov. Posebej, če vemo, da študentski šport bi moral biti financiran s strani države. Fundacija za organiziranje športnih organizacij. In pa iz koncesij za delo študentskih servisov. Tako, da tukaj bi mogoče prosil za en mal večji razmislek.

Ja, zdaj pri tem, ena zadeva me je zelo zmotila, gospod župan. Vi ste v razpravah govorili, da bomo športne površine iz dveh kvadratnih metrov povečali na tri kvadratne metre. Zdaj, jaz ne vem, jaz sem iz enih podatkov, ki sem jih dobil, iz starih, dobil podatke, da smo v Mestni občini Ljubljana leta 2002 razpolagali s 3,11 m² športne površine na prebivalca. Zdaj, jaz ne vem, ker a veste? Nacionalni program športa je kot cilj opredelil, da mora biti pol kvadratnega metra pokritega športnega prostora. In pa okrog 3 kvadratne metre odprte športne površine na prebivalca v Ljubljani. Zdaj, jaz ne vem, katero zadevo bomo sledili. Predlagam pa, da to mrežo, ki jo bomo gradili, se ne opredeljujemo samo na to mrežo, ki jo imamo. Oziroma na javno športno infrastrukturo, na to, kar ima Zavod Tivoli. Predvsem predlagam tudi to, da vzpodbujamo javno zasebno partnerstvo. Oziroma, da zasebno mrežo vključujemo v to mrežo. Predvsem pa ne smemo pozabiti na vse tiste, športno infrastrukturo, ki so v osnovnih šolah in pa v vrtcih. Namreč, ne morem se strinjati z načinom, da osnovne šole, ki oddajajo športne površine v najem, dajejo prednost, bom rekel komercialnim panogam. Samo za primer, določena osnovna šola tam, na področju, če rečemo Dravljice, Šentvid, Brod. Oddaja športne površine, telovadnico, za jogo. Otroci, ki bi pa lahko meli določene svoje obveznosti športne, pa pridejo na vrsto šole po osmi, ali pa po deveti uri. Mislim, da je le potrebno v teh občinskih oziroma osnovnih šolah, narediti le prioriteto, katere zadeve imajo prednost pred drugo.

Tretja zadeva, ki me zelo skrbi, je ta, a ne? Da se moramo v mestu točno odločiti, kateri del športa in pa v kolikšni meri, bomo tudi finančno pokrivali, ne? Zato, ker vemo, da za enkrat društva so na tisti meji preživetja. Več ali manj bolj v narekovajih – fehtarijo – za denar, in bo potrebno stvari doreč. Katere bodo prednostne panoge oziroma prednostni šport. Mislim, da je to že v merilih določeno. Da bi bilo tukile dobro speljat eno tako razpravo in pa mogoče le malo bolj pogledamo to zadevo in določimo te prednostne športne panoge.

Kot sem že začel, ja, dve stvari, mal sta mi ušli. Govorimo v aktu, da bomo vzpodbujali zveze športnih društev. Zdaj, jaz mam en mal drugačen pogled. Mogoče je mal bolj samosvoj. Namreč, predlagal bi, a ne? Če so društva ustanovitelji, ali pa ustanavljajo potem svoje zveze, naj se društva sama odločijo, katere zveze bodo ustanavljali. In za razvoj športa bolj predlagam, da društva ustanavljajo panožne športne zveze, namreč v panožni športni zvezi bi potem lahko skrbel, če bi bila panožna športna.... Mislim, panožna zveza tudi primerno financirana, za strokovni kader, za izvedbo, če lahko tisto rečemo, kot sem prej rekel, rekreativnih tekmovanj. Za izobraževanje in potem za dvig nivoja športa v celi Mestni občini Ljubljana. Pač na strani same panoge.

Zadeva je še taka, a ne? Jaz bi si želel, ker saj vemo, da vse se začne, pa konča pri financah. In edina, ki sodeluje pri večini športov, ne izhaja premožnejših sloja prebivalstva. Sami vemo, da tisti, ki so malo bolj premožnejši, svoje otroke pošiljajo v posebne športne klube, al pa imajo take hobije, da, ki niso glih tako množični. Jaz sem prepričan, da je cilj vsakega društva oziroma cilj nas, ki postavljamo eno strategijo, je ta, da bo mladina v društvih, ne pa na cesti. Zdaj, saj veste, a ne? Enkrat sem že omenil, da investicije v šport, to ni samo ena investicija, kot športna politika, tudi zdravstvena politika, izobraževalna politika. Politika proti kriminalu. Proti drogam. Proti alkoholu, a ne? Mislim, da vse ta denar, ki ga vložimo v društva, se nam, kot pozitivna oblika, nazaj vedno povrne.

Jaz bi si samo želel to, gospod župan, ker je strategija res zelo lepo napisana, da ne bo ostala samo črka na papirju. Namreč, treba se je zavedat, če mi kakršno koli strategijo tukile sprejmemo. Če ta strategija ne bo tudi zaživela v društvih, če je ne bodo vzel za svojo, in če ne bodo izvrševal, ne vem, če bomo dosegli svoj namen. In tukile, na tej točki, gospod župan, nekje zaupam v vas. Na tiste vaše izkušnje, ki ste jih imeli že do zdaj v športu. Da boste to strategijo tudi uspel prenest v življenje.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jakič.

GOSPOD ROMAN JAKIČ

Hvala lepa gospod župan. Ne bom govoril o urbanem športnem prostoru. Ker smo o njemu govorili tudi, ko smo govorili o aktu o ustanovitvi. ŠRC Tivolija. Ne bom govoril o podhranjeni mreži javne infrastrukture, mislim, da je plan, plan dober. Rad bi sam povedal, da ko govorimo o infrastrukturi, da je groba ocena, ki smo jo naredili zdaj, ugotavlja, da je seveda kar neki te infrastrukture javne nezasedeno, tako, kot bi bilo. In zato je že dobro, da smo to vsebinsko racionalizacijo začel delat na področju urbanega športnega prostora. Mene bolj skrbi seveda to, da so gibalne sposobnosti teh otrok, da se slabšajo. In zato seveda pozivam, da, če smo v tej Strategiji razvoja športa v Mestni občini Ljubljana, izpustili, da v predlogu Strategije razvoja varovanja zdravja v Mestni občini Ljubljana od 2007 do 2011, pomislite tud na ta, na ta moment. In ga mogoče tam dodatno not dat. Ampak, hotel sem povedat nekaj, en stavek glede umiranja klubov, o katerem je gospod Nace Polajnar govoril in se popolnoma z njim strinjam. Mogoče je seveda to njihovo drobljenje. Po podatku, ki ga imamo, 279 organizacij, s 500 zaposlenih. Pomeni seveda to umiranje na obroke. Ker je teh

klubov preveč in zato ta strategija seveda navaja, da naj se kljub vsemu društva in klubi začnejo združevati in seveda tudi črpajo sredstva.

Ampak, za finale sem pa hotel reči samo nekaj zelo pomembnega, kar se spušča. In sicer, da se vsi iščejo v tej strategiji. Ali so to ženske, ali so to starejši. Jaz moram pa pohvaliti predlagatelja, da hvala bogu ne govori o športu invalidov eksplicitno. Ampak, da je šport invalidov v strategiji športa v Mestni občini Ljubljana integriran, kot vsi ostali športi. In se ne dela več seveda neke posebne zgodbe okrog športa invalidov. In se seveda invalidi, predvsem športniki, prepoznajo v strategiji razvoja športa na vseh segmentih. Od vrhunskega športa, do seveda športa za vse. In zato se seveda zahvaljujem predlagatelju, da ni šport invalidov zopet postavil na stran, kot država, da je to rekreativna dejavnost. Ampak jo obravnava, kot celotno športno zgodbo. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospa Bon.

GOSPA DR. MARTA BON

Hvala lepa za besedo. Jaz bi res, pač moram par besed povedati. Predvsem se zelo javno zahvaliti vsem, ki so sodelovali pri tej strategiji. Predvsem pa seveda soavtorjem te strategije. Zahvalila bi se tudi gospodu Polajnarju, ki je tako zanosno, bom rekla govoril o športu. Ene par stvari bi pa pojasnila, no.

Zelo me je tukile, že enkrat prej, v mestnem svetu presenetilo to obravnavanje tega termina športni navdušenci, ali pa navijači, ne? Me zelo moti, ker se mi zdi, da jih obravnavamo takoj, da je asociacija tukaj, pri nekaterih, na huligane. Medtem pa, ko v razvitem svetu, so pa navijači zelo, zelo, zelo pomemben sestavni del športa. Kot sociološki pojav. Skratka, brez navijačev praktično ni športa na vrhunski ravni. No, jaz bi rada videla, da tudi Ljubljana to sprejme. Ampak v, seveda v pozitivnem smislu.

Edina taka stvar, ki bi jo želela tudi pozdraviti so Stožice, ne? Se mi zdi, da Ljubljana, Ljubljančani, so želeli Stožice. So to zelo jasno tudi povedali. In meni se zdi, da je sedaj mesto in vloga športa, kot takšnega, tisti, ki skrbimo ne nazadnje za posredno, ali pa neposredno za, za vsebine, da damo, da razmišljamo o tem, da bo v teh Stožicah, ki bojo pač športni center. Da bo tudi vsebina. In iz tega vidika, se mi zdi povsem logično, da bo, da razmišljamo o tem, da bodo Stožice v bodoče srce športa. Ne samo za vrhunski šport. Ampak, za, za vse pojavne oblike športa.

Skratka, no, kot je že bilo... rada bi tudi poudarila, da ta strategija je nastajala dalj časa. Da je bilo ogromno pač pripomb notri vključenih. In sem pa tudi zelo vesela, ponosna pravzaprav na mnoge te strokovnjake športne, ki so, ali pa ljudi iz društev, ki so takoj razumeli, no, da ta strategija ne more reševati problemov enih določenih športnih panog. Njihovih športnih panog. Ampak, da gre za mesto športa v družbi. Za mesto športa v družbi gre, mislim, da s strategijo, zato govorimo o strategiji, za to se pogovarjamo, no.

Ne. Ena stvar me je pa še. Mogoče, če ste še spremljali kaj medije, ne? V medijih, skratka o naši strategiji zelo jasno piše. Zelo velika pozornost bo namenjena športnim društvom. Ne? Nekateri kritike so bile pa takšne. Strategija zato ni dobra, ker notri ne piše, namenjena bo velika pozornost športnim društvom. Al pa, zelo jasno je tukaj napisano, v strategiji, ko govorimo o teh športnih zvezah, da bojo društva sama izbirala, kako se bojo povezovala. Ne? Tako, da zdaj ta pripomba ne drži, da se klubi ne bojo mogli povezovati tako, kot se bodo hoteli. Prav za to gre, da se bojo povezovali. Dejstvo, da smo mi razmišljali bolj o povezavi na tej organizacijski ravni, ker se zdi, da na racionalni ravni so po panožni ravni zelo dobro povezani. Po strokovni ravni, da imajo dovolj vplivov. Dovolj, skratka, dost dobro

povezanost. Zato smo mi razmišljali o povezanosti na organizacijski ravni. Ne nazadnje usposabljam naše, naša društva, naše klube, da bojo komponentni partnerji.

Zaključila bom pa s tem, da ste bili pozorni na en graf, ko govorimo, kok je država vlagala v športne objekte. Kakšne so številke za Ljubljano in kakšne so za nekatera druga mesta. Al pa, čisto po domače povedano. Številka pri Ljubljani je najnižja. In me moti, glede na to, da se je kar veliko govorilo o skrbi za šport v Ljubljani, da tudi v preteklosti nihče na to ni opozoril. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Vidim, da ni več... zaključujem razp...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Gospod župan, prosim, da se vzdržite grimas.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jazbinšek, izvolite.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Pa če ne morem tuki povedat, ne vem... bom iskal druge poti.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ja, saj tudi to je možno...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

To je stalno prisotno.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Absolutno.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Tisti, ki je dobil v upravljanje mrežo, je prej tle rekel, da ne bo o mreži diskutiral. Jaz sem samo mal takole odprl tale poglavje Urbani športni prostor, in je prva beseda izhodišče javna in zasebna mreža. Ne? In potem piše, športni objekti se razvrščajo v centre. ... Parke in otoke športa. Center, sem prebral samo eden. Ne vem zakaj je množina. Al sem narobe prečital? A je center je eden? Stožice, ne? A še bo? A, ha. To se pravi, da moramo na mreži centrov tudi še delat. Jaz sem mislil, da je tle, da je tle zaključeno. O.k. Potem so tuki parki. Glede parkov se bom mal pošalil. Tisti, ki bi radi bili na Kodeljevu, ne? Pa zato, ker seveda smo mel predviden tam, kjer so danes tri akademije, eden tak park nov, ne? Ker kultura izriva šport iz, očitno iz naših misli in financ. Je, so to pod tri akademije eno tako lokacijo izrinile. In naj se šola za šport, ne? Al pa fakultete. Združi s temi akademijami, ker tam je namreč edini prostor še v mestnem območju, za en tak nov park.

Kar se tiče seveda pa naprej dol, ne? Otoke športa za vse, je bilo pa tle jasno povedan. Ne? Ogromno je nezasedenega, ne? Ogromno je nezasedenega. In napadeno je, kljub Zakonu o športu, ki reče, da je treba nadomestne površine met, ker se kaj zgodi. Ne razumem pa seveda tega stavka. Zaključeno je, zaključiti je potrebno proces reorganizacije sistema upravljanja, to vidim, da že teče, ne? Z mrežo javnih športnih objektov. Zdaj, kdo bo to mrežo določil? Jaz, če sem prav razumel prej tle Veselovo, ne? Da bojo neki izvršni, izvršilni predpisi. Ona ima eno zgodovino, ki se ji reče, pa bom s tem tud končal, pa povedal, kako si nekateri drugi mrežo predstavljajo. V Zakonu o zdravstveni dejavnosti, najbrž iz leta 2000, ne iz 1992, 93, piše – dokler ni mreža določena, ni investicij. Nihče ni naredil mrežo v republiki. V občinah smo primarno mrežo očitno delal, da smo vedeli to in tako naprej. Ampak, ta pametni se skoz pogovarjajo po televiziji, kje bi bilo fajn kej naredit. Nikoli pa seveda noben minister ni imel teh jajc, da bi v zdravstvu naredil mrežo. Tako, kot očitno tud tuki nima nobeden načelnik jajc, da bi postavil mrežo recmo teh otokov. In kdaj bomo do tega prišli? Do te mreže, da bomo vedeli kje investirat in kje ne. Vmes bomo pa vsi skoz neki pametni. Delamo strategijo prostorskega razvoja. Tle mamo urbani športni prostor. Tam se menda blazno dela. Kje so zdaj te lokacije? Zakaj ni te mreže? In tako naprej. Zakaj mora ta strategija met neke izvršilne predpise, da bo sploh, ne vem, se znal odločat, kako bo perfektno opravljal neki, kar ni perfektno določeno. Ne? Gospod Jakič. Morda bo pa on to mrežo naredil. Ampak, to bo privaten pogled na mrežo. In usmerjanje investicij, usmerjanje financ in tako naprej. Jasno, to ni odveč. Ker pri financah hočete bit tam, kjer je mutno, ne? Da pol na osebi, seveda osebnih odločitev, sprot se odločate kam bo neki šlo. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

A je še kdo, da ne bi koga spustil slučajno? Če ni, hvala. Zaključujem razpravo. Preden dam na glasovanje, mam pa tud pravico, da povem.

Jaz res ne vem, kaj so ti ljudje komu storili. Da si to na koncu privoščijo. Hvala lepa gospod Polajnar, zares zaslužite, sem mislil komentirat. Prava vprašanja, ki jih postavil, ki jih znam dat odgovora. Ampak tole na koncu, norčevanje, pri čemer so ti ljudje dali v tej sobi na razpolago vse svoje znanje, pozval so vse pripombe. Gospod Polajnar je rekel, da čestita na pogumu, da si je nekdo končno upal razvrstit športe. Na drugi strani slišim s te strani, da to ni prav. Da ne vemo kaj bi razvrščal. Dejstvo je, kot ste sami ugotavljal, da šport v Ljubljani ni bil nikol tok nizko. Dejstvo je, da se bo športna infrastruktura povečala za 50%. Ta skrb, javno zasebno partnerstvo, se vidi, da se skrbi v javnem partnerstvu iz dveh razlogov. Prvič, sklep je, dobro veste, da se ne financira več infrastrukturo v zasebni lasti. To smo sporočili. Lani smo ukinili 50%. Letos do konca. Zato se vidi. Tu je zdaj pripravljen papir, ne? Da ne bi kdo dvomil v Stožice. Jutri pošiljam vsem tem sedmim potencialnim investitorjem, tudi vam bomo poslali celo dokumentacijo. In v tej dvorani bo 12. ob 9.30 zjutraj, z njimi sestanek. Kjer jim bomo predstavili pogoje. In potem bojo mel do 26. oziroma do 28. v dveh kuvertah oddajo svoje končne ponudbe. In tu bomo odpiral ponudbe. In tu od zad, ne? Se bojo razvrščale te vrednosti. In tam gor bodo lahko novinarji. In tam bomo mel lahko tudi mestni svet, da bo vsak videl, kako bodo te ponudbe in kok denarja bo za ta stadion. In zlo jasno smo povedal, iz tega, kar je bilo prej rečeno zarad Kolezije. Da bodo športni objekti ostali izključno v lasti Mestne občine Ljubljana. Ki bo z njimi tud upravljala. Dejstvo je tudi, da je potrebno, ne? Srce v teh objektih. Ker to je samo ohišje. To je samo avto brez motorja. To so pa klubi. In jaz se strinjam, da je te klube treba vzpodbujat. Dat jim infrastrukturo in jim pomagat, kjer je možno.

Navijači. Tisti, kot za primer, kaj so bili, so bili navijači reprezentance Slovenije v rokometu. Na evropskem prvenstvu, kjer je bila z njimi podpisana pogodba. Pogodba. Prvič v Evropi. Kjer smo imeli brez enega incidenta, ne? Prvenstvo, ki še danes velja za najboljši. In jaz se res zahvaljujem vsem, ki ste to delali. In moram priznat, glede na to, da smo vabili na javno razpravo. Pa ne bi rad bil do koga žaljiv. Ampak, mislim, da nikogar od mestnih svetnikov ni bilo na javni razpravi, ki bi lahko poslušal in z njimi diskutiral, s tistimi, ki so razpravljali o športu.

.../// ... iz dvorane – nerazumljivo...///

Pa žal, ne? Je bilo javno objavljeno, ne? In vse, kar ste vedeli. In druga zadeva, bom pa rekel, ne? Zdaj samo še manjka, da se Peter Vilfan javi, ne? Pa da nam razloži kakšna je žoga, ne? V košarki. Kok je okrogla. Kok je premer, ne? Pa kok mladih ima vključenih v klub, ne?

Tako, da gremo ugotavljat navzočnost, ne? Hvala lepa za dobre želje, ne?
Rezultat navzočnosti: 24

Glasovanje poteka prosim.

Glasujemo

O SKLEPU:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Strategije razvoja športa v Mestni občini Ljubljana v letih 2008 - 2012

Rezultat glasovanja: 30 ZA. NIHČE PROTI.
Hvala lepa. Čestitam.

.....ploskanje v dvorani.....

AD 2.

PREDLOG PRAVILNIKA O MERILIH ZA VREDNOTENJE IN SOFINANCIRANJE IZVAJANJA LETNEGA PROGRAMA ŠPORTA V MESTNI OBČINI LJUBLJANA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem. In po sklicu 12. seje, s sklicem 13. seje, pa sledi umik amandmaja in nov amandma župana, -- /// nerazumljivo.../// --- amandmaja...
Uvodne obrazložitve so bile že podane na 12. seji. Nadaljujemo z obravnavo vloženih amandmajev.

In sicer imate Amandma župana, s čemer se nadomesti. Imate vse navedeno. Točke, dovolite... odpiram razpravo. O gospod Istenič. Izvolite. Dolgo se niste javil. Izvolite.

GOSPOD GREGOR ISTENIČ

Hvala gospod župan. Samo tole bi rad povedal pri telem 40. členu, v 39. členu smo sprejel, da bomo sofinanciral tudi...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

A lahko date mal mikrofon gor prosim... se ne sliši. Samo malo gor prosim... Tako ja.

GOSPOD GREGOR ISTENIČ

V ... v prejšnji razpravi smo pri 39. členu sprejeli amandma, da bomo financiral tudi športna društva. Zdele, gospod župan je z dobro potezo tole zadevo napisal. S tem, da ko sem jaz gledal te kriterije, se jaz zelo bojim, da društva, od tistih 273 oziroma triinosemdesetih, ki so v lanskem letu dobila sredstva. Večina izmed teh ne bo nabrala teh 60 točk od stotih. Moja zadeva je taka, že prej sem omenil pri strategiji, da društva, ki so pravni subjekti, naj ustanavljajo svoje panožne športne zveze. In predlagam, da bi se pač preko določenih vaučerjev, ali sistema, lahko ta društva, ta sredstva namenjala potem tudi za razvoj tiste športne panoge. Oziroma za, če lahko temu rečemo upravno administrativne zadeve. Zaradi katerih so tudi društva dobivala ta sredstva. Dejstvo je, da določene športne zveze, ki so bile ustanovljene z namenom, da so upravljale določene športne objekte. S tem, da smo jih izvzel, da niso več upravljavci, sedaj ne bodo imeli nobene funkcije. In bojim se, da so ta... merila napisana tako, da bo določena športna zveza, ki vključuje in ima pod sabo tudi določene športne zveze, imela večino denarja društva, pa bo postala...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa gospod Istenič. Naprej, razprava... o amandmajih razpravljamo, ne? Lepo prosim, gospod Istenič. Še kdo? Ni. Potem prehajamo...

Ugotavljamo navzočnost, za vse amandmaje in za sklep, lepo prosim.

Rezultat navzočnosti: 32

Glasujemo

O 40., O AMANDMAJU 40. ČLENA, ki ga imate napisanega.

Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 24 ZA. 2 PROTI.

Sprejeto.

Prehajamo na glasovanje oziroma na razpravo o 48. členu. Amandma 48. člena. Izvolite. Razprava poteka. Ni razprave.

Prehajamo na glasovanje

O AMANDMAJU, KI PIŠE IN GA IMATE CELEGA NA STRANI 7. IN 8.

To je, a ja, 7. pa 8. imam jaz, ne?

AMANDMA ŽUPANA, ki pravi:

V Pravilniku o merilih za vrednotenje in sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana, se v prvem odstavku 48. člena črta besedilo: kriteriji. In se nadomesti z besedilom, ki postane drugi in tretji.

Glasovanje poteka prosim.

Rezultat glasovanja: 26 ZA. NIHČE PROTI.

Hvala lepa.

Prehajamo na tretji sklop. Razpravo o 49. členu. Ki ga imate pred sabo. Izvolite, razprava. Ni razprave.

Glasujemo

O AMANDMAJU, ki ureja 49. člen.

Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 28 ZA. NIHČE PROTI.

Hvala lepa. Sprejeto.

Prehajamo na četrti sklop. Kjer odpiram razpravo o 9. členu predloga pravilnika, h kateremu je župan vložil uskladitveni amandma. Kjer pravi, da se druga točka nadomesti z besedilom, ki se glasi: delovanje športnih društev in zveze športnih društev. Odpiram razpravo. Ni razprave.

Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 26 ZA. NIHČE PROTI.

Hvala lepa.

In

USKLADITVENI AMANDMA

V četrtem poglavju druge, drugič, druge razvojne naloge v športu, se naslov 8. točke nadomesti z besedilom, ki se glasi: delovanje športnih društev in zvez športnih društev.

Ugotavlja... Razprava? Ni. Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 25 ZA. NIHČE PROTI.

In prehajamo na glasovanje

O SKLEPU:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Pravilnika o merilih za vrednotenje in sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana, skupaj s sprejetimi amandmaji.

Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 28 ZA. 1 PROTI.

Hvala. Sprejeto.

Prehajamo na zadnjo točko izredne seje.

AD 3.

PREDLOG LETNEGA PROGRAMA ŠPORTA V MESTNI OBČINI LJUBLJANA ZA LETO 2008

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem in po sklicu 12. seje, s sklicem 10. izredne seje, pa ste prejeli umik amandmaja, novega amandmaja župana. Prosim gospoda Albrehta, da poda uvodno obrazložitev.

GOSPOD BOŠTJAN ALBREHT

Spoštovani gospod župan, spoštovane svetnice in svetniki. Akt, ki vam ga predlagamo v obravnavo, predstavlja uresničevanje javnega interesa v športu. In, ko določa programe športa, ki se sofinancirajo iz javnih sredstev, obseg in vrsto dejavnosti, potrebnih za njihovo uresničevanje. In obseg sredstev, ki se zagotovijo v proračunu Mestne občine Ljubljana. Letni program športa v Mestni občini Ljubljana za leto 2008, ki je v javnem interesu Mestne občine Ljubljana, obsega področje športa za vse, kot tudi področje vrhunskega športa. Podlaga za doseganje teh ciljev je kakovostno načrtovanje izgradnje in obnove športne infrastrukture, vključno z racionalnim upravljanjem. Sredstva za sofinanciranje materialnih stroškov za obratovanje športnih objektov, ki so v lasti Mestne občine Ljubljana, se z letom 2008, v celoti prenašajo na novo ustanovljeni zavod Tivoli. Mestnemu svetu predlagamo, da akt sprejme.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Prosim gospo Bonovo, da poda stališče odbora.

GOSPA DR. MARTA BON

Hvala lepa. Odbor podpira.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Pavlica? Ga ni. Razprava. Ni razprave.

Ugotavljam navzočnost za vse amandmaje in za sklep. Lepo prosim za navzočnost.

25.

Prehajamo na prvi amandma, ki pravi, Amandma županov:

V drugem poglavju se pri proračunski postavki znesek popravi 128 000 €, nadomesti s 183000.

In tako naprej. Razprava prosim. Ni razprave. Zaključena.

Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 29 ZA. NIHČE PROTI.

Hvala. Sprejeto.

Prehajamo na drugi Amandma župana, ki pravi:

V drugem poglavju se pri proračunski postavki znesek, v oklepaju (27 538 €), nadomesti z zneskom 42 538, z besedilom za zaklepajem, pa se nadomesti z besedilom, ki je pri vas opredeljen.

Izvolite, razprava. Ni razprave.

Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 30 ZA. NIHČE PROTI.

Hvala lepa. Sprejet.

Potem gremo na razpravo o tretjem poglavju predloga letnega programa, kjer sta dva amandmaja. Imate Amandma župana. Kjer pravi: V tretjem poglavju se pri proračunski postavki Delovanje športnih društev in zvez športnih društev, ustanovljenih

na območju MOL-a, in podkonto Tekoči transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam, znesek 1.../// .. nerazumljivo...///, nadomesti z zneskom 183 000.

Razprava. Ni razprave.

Prosim za glasovanje.

Rezultat glasovanja: 27 ZA. NIHČE PROTI.

Hvala lepa.

In gremo na Četrty Amandma župana, kjer pravi: v tretjem poglavju se pri proračunski postavki Šolanje in usposabljanje strokovnih kadrov in .../// nerazumljivo...///, znesek 17 538, nadomesti z zneskom .../// ... nerazumljivo... 538...ter v isti proračunski postavki pod vrstico konta Tekoči transferi, doda nov podkonto.

Razprava prosim. Ni razprave.

Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 27 ZA. NIHČE PROTI.

In glasujemo

O SKLEPU:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog letnega programa športa v mestni občini Ljubljana za leto 2008, skupaj s sprejetimi amandmaji.

Glasovanje poteka.

Rezultat glasovanja: 27 ZA. NIHČE PROTI.

Hvala lepa. Sprejet.

S tem je tudi dnevni red 10. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana zaključen. Ugotavljam, da je seja končana. Lepo se zahvaljujem.

Pa še eno povabilo. Mi imamo zdaj pripravljeno kompletno dokumentacijo za javno zasebno partnerstvo, za Stožice. Če ima kdo interes, to dokumentacijo, jo lahko pridobi. Če boste imeli še kakšno pripombo. Tako, da tam na razpolago. Ne samo, da ste obveščeni. Ampak, lahko v naprej vse vidite. Not so opredeljeni pogoji za, in merila za vrednotenje, ki so zelo jasni. Vrednotimo tri kriterije. Ponudbeno ceno za 51%. Rok, ki lahko prinese pet, torej, cena pomeni 90 točk. Rok lahko prinese 5 točk. In dodana vrednost, ki jo komisija dva dni pred otvoritvijo celotnih ponudb, na šifrirane ponudbe ovrednotila, pa prinese 5 točk. V krog za licitacijo, ki bo javno odprta, dviguje se lahko po milijon €, vstopijo tisti, ki zberejo 80 točk. Se pravi, nekako pomeni, da je najmanjša možna vrednost za teh 51% v projektu 75 milijonov €. Not so opredeljeni, je tudi pogodba. Opredeljena so potem delitvena razmerja. Lastninske pravice. Opredeljeno, kako se kaj zbira za javni, pa zasebni del. In tudi opredeljeni so osnovni pogoji OPPN-ja. Tudi navedene so vse parcele, ki sem jih dal not. Navedeno je tudi, da sta dve parceli še odprti. Pri čemer je ena – ni pogoj za to izvedbo. Ena je pogoj, je v fazi realizacije. Tako, da pravim, ne? Bom zelo vesel, kdor bo želel, celotno dokumentacijo ima Tadeja Möderndorfer, ne? Tako, da se lahko na njo obrnete.

Hvala že v naprej za pomoč. In dobrodošli na tej predstavitvi in tudi na izbor tega partnerja.

Hvala lepa in lahko noč.

ŽUPAN

Zoran JANKOVIĆ

Zapisala:
Elizabeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 09. februar 2008